

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: **M. B.**
bytem V., P.

zastoupený daňovým poradcem GOODWILL PARTNER, s.r.o., IČO:
26846616
sídlem U dubu 691/48, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2018, č. j. 55657/18/5200-10424-709923

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 14. 12. 2018, č. j. 55657/18/5200-10424-709923, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce GOODWILL PARTNER, s. r. o., daňového poradce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2018, č. j. 55657/18/5200-10424-709923 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zrušeno

rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „správce daně“) ze dne 23. 5. 2018, č. j. 4257962/18/2009-51525-108610 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) a zastaveno řízení ve věci odvolání podaného dne 4. 9. 2017 proti rozhodnutí o odvolání č. j. 6272193/17/2009-51525-108610 ze dne 17. 8. 2017.

II. Rozhodnutí žalovaného a obsah správního spisu

1. Správce daně vydal dne 12. 1. 2000 pod č. j. 4474/00/009912/5512 dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 1996, kterým byla žalobci dodatečně vyměřena daň ve výši 1 210 680 Kč (dále též „dodatečný platební výměr“). Dodatečný platební výměr byl žalobci doručen fikcí dne 21. 2. 2000. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 3. 2000.
2. Zástupce žalobce podal dne 18. 7. 2017 pod č. j. 5955541/17 a opakovaně dne 26. 7. 2017 pod č. j. 6209520/17 proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání, které správce daně v souladu s ustanovením § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu rozhodnutím č. j. 6272193/17/2009-51525-108610 ze dne 17. 8. 2017 zamítl a odvolací řízení zastavil z důvodu, že odvolání bylo podáno po lhůtě. Rozhodnutí o odvolání bylo doručeno dne 22. 8. 2017 zástupci žalobce do datové schránky.
3. Proti rozhodnutí o odvolání podal zástupce žalobce dne 4. 9. 2017 pod č. j. 6911809/17 odvolání. Vzhledem ke skutečnosti, že podané odvolání neobsahovalo zákonné náležitosti odvolání ve smyslu ustanovení § 112 odst. 1 písm. d) daňového řádu, vyzval správce daně žalobce výzvou č. j. 7090031/17/2009-51525-108610 ze dne 27. 9. 2017 k odstranění vad odvolání.
4. Na výzvu k odstranění vad odvolání reagoval zástupce žalobce dne 5. 10. 2017 podáním zaevidovaným pod č. j. 7473925/17. Současně podal žádost o prodloužení lhůty stanovené výzvou. Vzhledem k tomu, že uvedeným podáním nebyly náležitosti odvolání doplněny, správce daně rozhodnutím ze dne 14. 11. 2017 č. j. 8030132/17/2009-51525-108610 řízení zastavil. Rozhodnutí bylo doručeno dne 16. 11. 2017 do datové schránky zástupce žalobce.
5. Proti rozhodnutí č. j. 8030132/17/2009-51525-108610 ze dne 14. 11. 2017 podal zástupce žalobce dne 23. 11. 2017 pod č. j. 8511712/17 odvolání, kterému bylo rozhodnutím č. j. 786335/18/2000-11451-106054 ze dne 1. 2. 2018 v autoremeduře vyhověno z důvodu nezohlednění žádosti žalobce o prodloužení výzvou stanovené lhůty k doplnění odvolání. Rozhodnutí o odvolání ze dne 1. 2. 2018 č. j. 786335/18/2000-11451-106054, kterým bylo zrušeno rozhodnutí ze dne 14. 11. 2017 č. j. 8030132/17/2009-51525-108610 bylo doručeno dne 6. 2. 2018 do datové schránky zástupce žalobce.
6. Sdělením č. j. 1795331/18/2009-51525-108610 ze dne 15. 3. 2018 správce daně určil žalobci počátek běhu lhůty, od kterého bude počítáno žádané 15denní prodloužení lhůty. Na sdělení správce daně reagoval žalobce podáním ze dne 26. 3. 2018, evidovaným pod č. j. 2505968/18. Předmětné podání zahrnuje i stížnost dle ustanovení § 261 daňového řádu.
7. Dne 14. 5. 2018 byl postoupen na Odvolací finanční ředitelství podnět k přezkoumání výzvy k odstranění vad odvolání, který Odvolací finanční ředitelství shledalo nedůvodným. S tímto závěrem byl žalobce seznámen sdělením ze dne 3. 8. 2018 č. j. 35052/18/5100-41457-712198.
8. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce ani v prodloužené lhůtě neodstranil vady odvolání a proto rozhodnutím č. j. 4257962/18/2009-51525-108610 ze dne 23. 5. 2018

odvolací řízení zastavil. Rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky zástupce žalobce dne 30. 5. 2018.

9. Proti rozhodnutí č. j. 4257962/18/2009-51525-108610 podal zástupce žalobce dne 7. 6. 2018 pod č. j. 5169163/18 odvolání.
10. Žalovaný jako odvolací orgán následně rozhodl dne 14. 12. 2018 napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že odvolání žalobce proti rozhodnutí č. j. 6272193/17/2009-51525-108610 podané dne 4. 9. 2017 a doplněné dne 26. 3. 2018 obsahuje zákonem stanovené náležitosti v takovém rozsahu, aby mohlo být přezkoumáno. Z tohoto důvodu rozhodl žalovaný „*tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a spisový materiál vrací Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu k dalšímu řízení ve věci podaného odvolání. V případě, že správce daně nerozhodne o podaném odvolání sám dle ustanovení § 113 odst. 1 daňového řádu, postoupí příslušný spisový materiál spolu se stanoviskem bez zbytečného odkladu odvolacímu orgánu.*“

III. Žaloba

11. Žalobce v podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné a nezákonné, neboť byly dány podmínky pro to, aby řízení pokračovalo. Výrok napadeného rozhodnutí je dle názoru žalobce za těchto okolností nezákonný. Rovněž daňové řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, trpělo podstatnými vadami s vlivem na zákonnost rozhodnutí.
12. Žalobce namítal, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž by předtím rozhodl o návrhu na vyloučení úředních osob, který žalobce podal, a dále neodůvodnil, proč by napadené rozhodnutí mělo být vydáno postupem podle § 77 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Dlouhý odstup mezi doručením návrhu na vyloučení úředních osob a vydáním napadeného rozhodnutí přitom poskytoval žalovanému prostor na to, aby se s návrhem na vyloučení úředních osob věcně vypořádal, což se však nestalo. Jedná se proto o podstatnou vadu řízení s vlivem na zákonnost výroku napadeného rozhodnutí, neboť není ospravedlnitelné, aby bylo rozhodováno dříve, nežli bude pochybnost o nepodjatosti odstraněna.
13. Žalobce dále namítal, že žalovaný posoudil věc nesprávně. Jak konstatoval sám žalovaný v bodě 11 napadeného rozhodnutí, žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí navrhl, aby prvostupňové rozhodnutí bylo zrušeno a aby bylo v řízení pokračováno. Nebylo důvodu tomuto návrhu nevyhovět. Pokud žalovaný sice prvostupňové rozhodnutí o zastavení řízení zrušil, avšak současně sám stejné řízení zastavil, je výrok napadeného rozhodnutí vnitřně rozporný a nelogický. Nadto výrok koliduje i s odůvodněním napadeného rozhodnutí, které nasvědčuje pokračování daňového řízení, když žalovaný v bodě 24 napadeného rozhodnutí uvádí, že „*z tohoto důvodu rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a spisový materiál vrací Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu k dalšímu řízení ve věci podaného odvolání*“; tedy sám žalovaný předpokládá pokračování řízení, které přitom napadeným rozhodnutím zastavil.
14. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Přezkumné řízení

15. Podáním ze dne 26. 7. 2019 žalovaný sdělil soudu, že učinil podnět k nařízení přezkoumání rozhodnutí dle § 121 daňového řádu ke Generálnímu finančnímu ředitelství, přičemž

tento podnět byl Generálním finančním ředitelstvím vrácen za účelem postupu dle § 124 daňového řádu. Současně žalovaný sdělil svůj záměr uspokojit žalobce v rozsahu žalobou namítané nezákonnosti napadeného rozhodnutí a v rámci přezkumného řízení vedeného dle § 124 daňového řádu napadené rozhodnutí zrušit.

16. Dne 16. 9. 2019 žalovaný sdělil soudu, že došlo k uspokojení žalobce zrušením napadeného rozhodnutí, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 8. 2019, č. j. 34708/19/5200-10424-709923.
17. Žalobce podáním ze dne 22. 10. 2019 vyrozuměl soud, že nebyl rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 8. 2019, č. j. 34708/19/5200-10424-709923 uspokojen. Z jeho pohledu nebylo dosaženo přiměřené právní jistoty, neboť rozhodnutí č. j. 34708/19/5200-10424-709923 může být nadřízeným orgánem opětovně zrušeno postupem dle § 123 daňového řádu.

V. Vyjádření žalovaného

18. Ve vyjádření k žalobě ze dne 19. 12. 2019 žalovaný navrhl, aby soud napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí prvostupňového správce daně zrušil.
19. K námitce nedostatku důvodů pro zastavení řízení žalovaný uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť daňový řád nezná v rámci vyřízení odvolání možnost napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správci daně 1. stupně. Jestliže § 116 odst. 1 písm. b) daňového řádu hovoří o možnosti rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, míní se tím zastavení řízení zahájeného na I. stupni.
20. K námitce vad řízení, kdy žalovaný měl podle žalobce rozhodovat osobami, u nichž je dána pochybnost o jejich nepodjatosti, žalovaný konstatoval, že v souladu s § 101 daňového řádu vydává rozhodnutí při správě daní správce daně, nikoliv jeho úřední osoby. Z obsahu spisového materiálu pak podle názoru žalovaného nelze dovodit existenci důvodných pochybností o nepodjatosti některé z úředních osob; dovolávat se nezákonnosti napadeného rozhodnutí na základě § 77 odst. 3 daňového řádu tedy není namístě.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Žaloba byla podána včas (§ 72 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a bez nařízení jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Městský soud vyšel z následující právní úpravy:
23. Podle § 113 odst. 1 daňového řádu správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno,
 - a) rozhodne o odvolání sám, pokud mu v plném rozsahu vyhoví a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4,
 - b) rozhodne o odvolání sám, pokud mu vyhoví pouze částečně a ve zbytku je zamítno a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4, nebo

c) odvolání zamítne a zastaví odvolací řízení, pokud je podané odvolání nepřipustné nebo bylo podáno po lhůtě.

24. Podle § 116 odst. 1 daňového řádu odvolací orgán

- a) napadené rozhodnutí změnit,
- b) napadené rozhodnutí zruší a zastaví řízení, nebo
- c) odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

25. Podle § 116 odst. 3 daňového řádu zjistí-li odvolací orgán, že jsou u správce daně prvního stupně splněny podmínky pro rozhodnutí podle § 113 odst. 1, může vrátit věc k rozhodnutí správci daně prvního stupně s odůvodněním obsahujícím právní názor, kterým je správce daně prvního stupně vázán, jinak o odvolání rozhodne sám.

26. K vlastnímu meritornímu posouzení soud konstatuje, že předmětem odvolacího řízení před žalovaným bylo procesní rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení dle ustanovení § 112 odst. 3 daňového řádu. Žalovaný se zabýval spornou otázkou, zda odvolání žalobce podané dne 4. 9. 2017, doplněné dne 5. 10. 2017 a na výzvu správce daně doplněné dne 26. 3. 2018, mělo vady bránící jeho řádnému projednání. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uzavřel, že v odvolání žalobce byly uvedeny všechny náležitosti podle ustanovení § 112 odst. 1 písm. a) až c) daňového řádu. V doplnění odvolání pak žalobce uvedl, že veškeré námitky nesprávnosti dodatečného výměru jsou výslovně označeny za důvody ve smyslu ust. § 112 odst. 1 písm. d) daňového řádu. Pokud tedy žalobce spatřuje v posuzovaném případě nesprávnost nebo nezákonnost rozhodnutí o zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení v tom, že veškeré námitky nesprávnosti dodatečného platebního výměru uplatněné žalobcem jsou výslovně označeny za důvody ve smyslu ust. § 112 odst. 1 písm. d) daňového řádu, pak odvolání podané žalobcem je projednatelné. Žalovaný správně dovodil, že jestliže žalobce podal odvolání proti zamítnutí odvolání, brojí tím proti zastavení řízení a žádá meritorní projednání věci. Žalovaný proto konstatoval, že podané odvolání proti rozhodnutí o odvolání č. j. 6272193/17/2009-51525-108610 ze dne 4. 9. 2017 doplněné dne 26. 3. 2018 obsahuje zákonem stanovené náležitosti v takovém rozsahu, aby mohlo být přezkoumáno. Z uvedených důvodů žalovaný napadeným rozhodnutím zrušil podle § 116 odst. 1 písm. b) daňového řádu prvostupňové rozhodnutí správce daně a současně s tím zastavil řízení ve věci odvolání žalobce podaného dne 4. 9. 2017 proti rozhodnutí o odvolání č. j. 6272193/17/2009-51525-108610 ze dne 17. 8. 2017. Zároveň ale žalovaný vrátil spisový materiál ve věci odvolání žalobce podaného dne 4. 9. 2017 proti rozhodnutí o odvolání č. j. 6272193/17/2009-51525-108610 ze dne 17. 8. 2017 zpět správci daně k dalšímu řízení s tím, že pokud správce daně nerozhodne o podaném odvolání sám dle ustanovení § 113 odst. 1 daňového řádu, postoupí příslušný spisový materiál spolu se stanoviskem bez zbytečného odkladu zpět odvolacímu orgánu.

27. Soud se zcela ztotožňuje s argumentací žalovaného uvedenou ve vyjádření k žalobě, a sice že daňový řád nezná v rámci postupu odvolacího orgánu při vyřízení odvolání možnost odvoláním napadené prvostupňové rozhodnutí správce daně zrušit a věc vrátit správci daně 1. stupně k dalšímu řízení. Ustanovení § 116 odst. 1 písm. b) daňového řádu, který umožňuje odvolacímu orgánu odvoláním napadené prvostupňové rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, dopadá pouze na případy zastavení řízení zahájeného na 1. stupni. V posuzované věci tak bylo na místě, aby žalovaný za situace, kdy shledal, že jsou splněny

podmínky pro rozhodnutí podle § 113 odst. 1 daňového řádu, postupoval podle ust. § 116 odst. 3 daňového řádu a věc vrátil k rozhodnutí správci daně prvního stupně s odůvodněním obsahujícím právní názor, kterým je správce daně prvního stupně vázán. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí představuje nesprávný procesní krok ve věci a je tak nezákonné.

28. Soud dále konstatuje, že vady řízení, kdy žalovaný měl rozhodovat osobami, u nichž je dána pochybnost o jejich nepodjatosti, namítá žalobce v obecné rovině, aniž by tento žalobní bod naplňoval konkrétními tvrzeními. Soud předesílá, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí správního soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54). Pokud tedy žalobce svou námitku vznáší toliko v obecné rovině, může na ni zdejší soud reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Za této situace soud v obdobně obecné rovině v reakci na uvedenou obecnou námitku zahrnutou pod prvním žalobním bodem konstatuje, že neshledal, že by bylo řízení před správním orgánem zatíženo vadou, neboť ve spisové dokumentaci se žádný „návrh na vyloučení úředních osob“, o kterém žalobce uváděl, že jej žalovanému „prokazatelně doručil“ a o kterém by žalovaný měl rozhodovat, nenachází.

VII. Závěr a náklady řízení

29. Na základě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí výrokem I. zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci do rukou jeho zástupce na nákladech řízení celkem 11 228 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
31. Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny za zastoupení advokátem, jež náleží za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif včetně 2 režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení v rozsahu odměny za právní zastoupení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku odpovídající této dani, tj. o 1 428 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. března 2020

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu